

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library
CORNOR PRITCHARD AVE.
& MCGREGOR ST.
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК III. Ч. 13. СУБОТА, 12. ЛЮТОГО 1921.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, FEBRUARY 12th, 1921. No. 13. VOL. III.

ВІСТІ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

ПРЕДСТАВНИЦТВА РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ В НІМЕЧЧИНІ, АВСТРІІ І ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

З достовірного жерела довідуємося, що українське радянське правління висилає до західної Європи тов. Михайла Левницького з місією зорганізувати в Берліні, Відні і Празі представництво Радянської України.

Тов. Левницький займається також справою повернення на Радянську Україну українських полонених, які під теперішній час знаходяться в Німеччині, Австрії і Чехословаччині.

ПОЖИВЛЯЮТЬ РАБОТНИКІВ НА УКРАЇНІ БЕЗПЛАТНО.

МОСКВА, 19. січня. ("Роста", Відень.) — На підставі розпорядку Ради Народних Комісарів України всі робітники і службовики України будуть тепер отримувати свою поживню безплатно.

Святковане річницю українського радянського правління.

ВІДЕНЬ, 22. січня. — Тутешня "Роста" доносить: Недавно тому в Харкові святковано річницю українського радянського правління. На вулицях відбулися великі масові віча, а в театрі робітників і селяни устроїли святочний обід.

Вісти про безпорядки в Україні абсолютно фальшиві.

РИГА, 19. січня. ("Роста", Відень.) — Шеф російського генерального штабу Лободов видав заяву, в котрій говорить, що донесення про безпорядки на Україні є абсолютно фальшиві. На Україні не було жадних безпорядків.

Українська комуністична газета в Німеччині.

З достовірного жерела довідуємося також, що в Німеччині, правдоподібно в Берліні, пічне введовзі виходить нова українська комуністична газета.

ПІДСУДСЬКИЙ ПОТЕРПІВ В ПАРИЖІ НЕВДАЧУ.

Не отримав від Франції заповіданих грошей, ані на військову поміч.

ПАРИЖ, 5. лютого. — Маршалок Пілсудський покидає сьогодні Париж з двома або трома річними неясностями. Він приїхав сюди пробувати осягнути три річні військову союз, фінансову угоду (яка в сім випадку означала заклад готівкою Франції для Польщі) і торговельний договір на таких основах, як не давно заключила Франція з Чехословаччиною.

Пілсудський говорив тут, що нема небезпеки большевицького наступу, але сей вислів не був для нього щасливим, бо на се Французі йому відповіли: "Отже в такій разі вам не треба французької помічі".

На далі французьке правління знає, що французькі жовніри ніколи не послушали розказів до походу та оборони Польщі на східних окраїнах проти Росії.

Напад Німеччини на Польщу се інша річ, і кажуть, що президент Пілсудський дівав заповідані гроші на рік, а особливо за багаті нафтові поля в Східній Галічині.

Говорено нішчом, що вигради на перше місце в сій справі для Франції спричинили, що Франція так побивалася за польськими претенсіями до свого краю, який полякам дала Найвища Рада мимомого, що під впливом президента Вилсона його відмовлено полякам на мировій конференції.

План Габсбургів упав з причини большевицьких побід останнього літа, і хотів пізніше для поляків змінилася ситуація, Франція гадає, що польське посідане Східної Галічині, проти якого Совіти протестували і який вони досі вважають частиною Росії, (?) не є доволі забезпечене, аби було запорукою на видаване французьких грошей в часі, коли власні фінанси Франції не є найздоровішіми.

Запевняють, що поляків відкинуто з холодною обіцячкою, що справа буде розважена, "коли справа німецького відшкодовання буде адоволячною погодженою".

Бельгійські робітники пробували заняті фабрики.

БРУКСЕЛЯ, 10. лютого. — Робітники в Вевельгем, в західній Фландрії, старали ся ніяк заняті кілька фабрик, щоби працювати в них для власної користи. В справу вмішали ся жандарми і не допустили до здійснення замірів робітників. Шість фабрик замкнено.

Законопроект вісімгодинного дня праці в Онтаріо.

ТОРОНТО, 9. лютого. — В провінції Онтаріо буде введений закон вісімгодинного дня праці. Перші кроки в сій справі вже зроблені. В середу був внесенний в провінціоальнім парламенті законопроект про вісімгодинний день праці. Коли сей законопроект стане законом, систематична праця в надрі (овертайм) буде вважатися не законною, за винятком в випадках koniecznosti. За надужити або переступлене закону підпадає ся карі шість місяців тюрми або \$1,000 грішми. Сей закон буде відноситься до кожної індустрії за винятком рілнничої і лісової.

Совітський представитель в Італії.

РИМ, 7. лютого. — Італійський міністер заграничних справ повідомив італійську парламентарну комісію для заграничних справ, що Італія прийме М. Воровського, бувшого совітського представника в Штотгольмі як пленіпота для відновлення торговельних зносин між Совітською Росією і Італією. Італійське правління не гадалося на те, щоби Совітську Росію представляв М. Літвінов з тої причини, що він депортований з Вел. Британії.

Хто може бути президентом Польщі?

ВАРШАВА, 7. лютого. — Польський сейм (палата посів і ланів) прийняв точку до конституції відносно вибору президента Польщі. Кваліфікації, яких тепер буде вимагати ся від кандидата на президента є наступні: Муєст бути уродженим горожаном Польщі, римо-католиком і муєст жити не менше сорок літ життя. Термін його урядовання має бути сям літ. Президент не буде мати права команди над цілою армією, як пр. є нині.

Смерть Крапоткіна.

ЛОНДОН, 8. лютого. — Отримана нині бездротова депеша з Москви каже, що князь Петро А. Крапоткін, російський письменник і революціонер, помер нині рано в Москві. (Крапоткін був хорий вже від якогось часу. Донесене з Копенгаґи з минушого тижня подавало, що він помер, однак пізніше ся вістка була заперчена.)

Міжнародна тайна поліція для побороювання большевизму.

ПАРИЖ, 8. лютого. — Французьке правління постановило зорганізувати міжнародну тайну поліцію для побороювання большевизму в кожній країні. До сеї пори згоджались на спільну міжнародну тайну поліцію Франція, Англія, Італія і Іспанія. Надійте ся, що її адміністрація Гардінга згодиться ся взяти участь в сій організації. Правління друга країв Європи відказались мати щобувати спільного з сею організацією.

В Берліні вкрито машиніві карабіни і амуніцію.

ЛОНДОН, 10. лютого. — Депеша з Берліна до лондонського "Таймса" говорить, що поліція відкрила в однім домі західної часті Берліна 45 машинівих карабінів, 40,000 паток куль і певне число карабінів, що належало до організації під назвою "Берлінер Гайматсфербад". Голова сеї організації Ганс Гейль втік перед погонею поліції.

В Турині вкрито велику скількість амуніції.

МІЛАН, 8. лютого. — Вчере ноці поліція наїхала на металургійну фабрику Гінчетро в Турині і відкрила, що фабрика замість продукувати машини, до писани, виробляла машиніві карабіни, револьвери і карабіни. Поліція знайшла великий склад готового оружа і ріжних готових частин до оружа. Арештовано директора фабрики і кількох робітників. Досі не розслідено еще для кого ся амуніція була призначена.

Тайна цензура в Греції.

АТЕНА, 7. лютого. — Кореспондент американської преси телеграфує: "Тепер кожний є того переконаний, що в Греції існує тайна цензура, котра утруднює кореспондентам вислати дійсні описи збожжя з сїя краю. Теперішнє грецьке правління є в дуже скрутнім положенні. Клопоті правління тільки тепер починають ся".

Житє в Новоросійському цілком нормальне.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 6. лютого. — Капітан італійського корабля "Анкона", прибушого вчере до Константиноля, заявив, що його корабель був задержаний в Батумі грузинськими властями через цілий місяць. В Новоросійську (Совітська Росія) "Анкона" зїзла наладована шкурами, футрами, сонічниками і іншими сиріями в заміну за цукор, каву, мук і сукно. По словам офіцірів і служби "Анкони", житє в Новоросійську йде вповні нормально.

Великі російські замовлення в Німеччині.

БЕРЛІН, 6. лютого. — Німецькі фірми виконують великі замовлення Совітській Росії на локотивни, залізничні прилади, хемічні продукти і лікарства.

Польські пілнники в Росії вернуть до дому червоними.

ЛОНДОН, 6. лютого. — В Совітській Росії находить ся під теперішній час 24,000 польських воєнних пілнників, котрі представляють предмет особливої уваги комуністичної партії. Є спеціальна агітаційна комісія, котра завідє пропагандою ідей комунізму серед тих пілнників. Більшість пілнників правдоподібно повернуть до Польщі червоними.

Швайцарія не перепускає військ "ліги націй".

БЕРНО, Швайцарія, 6. лютого. — З достовірних жерел доноситься, що швайцарське правління відмовилось перепустити через Швайцарію

інтернаціональні війська, вслані до Вільни.

Відмова се оснований ся на тій підставі, що "інтернаціональний відділ, хоч висилається з мирними цілями, може бути легко замінаний в ворожих подіях в Вільні".

Грузинські власти обходять ся жорстко з комуністами.

БЕРЛІН, 6. лютого. — З Тіфлісу доноситься, що грузинські власти обходять ся надзвичайно жорстко з комуністами, арештованими під закидом участі в контрреволюційному заговорі. Комуністи на знак протесту проголосили голодовий страйк.

Зауч. Держави виплатили Бахметеву 59 мільонів доларів.

ВАШІНГТОН, 3. лютого. — По упадку правління Керенського в Росії і з часу заведення совітської влади в тім краю Злучені Держави позволили Борисові Бахметеву, призначеному російському амбасадорові, вибрати в Нейшенел Сіті Банку в Нью Йорку близько п'ятдесят дев'ять мільонів доларів. В часі упадку правління Керенського в тім банку було депоновано на рахунок правління Керенського \$56,000,000; пізніше ту суму збільшено о \$3,000,000.

Таку інформацію подав сьогодні сенатській судіній комісії Николас Келлі, товариш секретаря скарбу. Приводом до того була резолюція, внесена сенатором Рідом з Мізурі, яка, як її прийнято в сенаті, уневажила би власть, надану правлінням актом про Позичку Свободи, урядити кредитів заграничним правлінням.

Комісія дізнала ся, що до часу упадку правління Керенського, тобто до 7. листопада 1917, Росії позичено \$187,000,000, та що в час упадку правління Керенського мало ще в Нейшенел Сіті Банку в Нью Йорку \$56,000,000 для своєї розпорядимости; відтак департамент скарбу додав до тої суми ще \$3,000,000. З тих грошей остає в банку ще тільки кілька тисяч доларів, а решту вибрав чеками Бахметев. Коли Бахметев, як казав Мр. Келлі, потребував грошей, то він випускав чек на Нейшенел Сіті Банк, а банк зачитував департамент скарбу, чи можна виплатити. На се приходила завжди відповідь, що можна.

"Отже ми давали гроші правління, яке не існує і яке не існувало через послідні три роки?" — питає сенатор Рід Мр. Келлі. Той відповів, що його департамент поступав в сій справі в порозумінню з департаментом стейту, який уважав Бахметева урядом представником в Америці признаного російського правління.

Сенатор Рід сказав, що та відповідь його не адоволяє.

Кажє, що Німеччина дала вже антанті 62 біліони доларів.

БЕРЛІН, 3. лютого. — Державний радник д-р Гікман, голова німецької комісії для справ воєнного відшкодовання, обчислив, що Німеччина вже заплатила антанті що найменш \$62,500,000,000 в золоті. Він говорить що условия перемир'я заставили Німеччину лишити на окупований французький територій велитеські засоби воєнного матеріалу, харчі, ріжного рода машин, залізничного матеріалу та сотки тисяч коней і худоби, та що все те після міжнародного закону не може вважатися ся воєною

добичею побідника. Крім того антанта сконфіскувала всі сирі матеріали і продукта фабрик, які ведено для німецької армії.

Вартість того добра обчислюється ся на звші 15 мільярдів марок в золоті.

Німеччина видала антанті 5,000 армат, 2,500 машинівих крісів, 3,000 метачів бомб, 1,700 літаків, 4,000 моторових возів, 5,000 паровозів, 150,000 товарових вагонів, багато балонів, майже цілу свою воєнну і торговельну флоту, німецькі каблі і російське золото, яке одержано наслідком Берестейського договору, а все те представляє вартість около 40 мільярдів марок в золоті.

Крім того Німеччині забрано всі її козьоні, Алязцію і Льотарингію, басейн Сарн, Елпел, Мальмедію, Знанцину та Західну Прусію.

В додатку до того Німеччина мує удержувати своїм коштом вже два роки велике число антантських комісій і агентів, які вештають ся по всіх закутних німецької землі, шукаючи за добром, яке вивезено підчас війни з ворожої території до Німеччини. До того треба додати ще кошт удержання окупайних арій над Рейном, але антанта, як каже д-р Гікман, не зачислює нічого з того на рахунок відшкодовання та каже платити собі ще окрема майже таку саму суму, яку вже дістала.

ВІСТІ З СОВІТСЬКОЇ РОСІИ.

Поступ на полі електрифікації.

МОСКВА, 11. січня ("Роста", Відень). — "Красная Газета" доносить: На величезний поступ електрифікації в Совітській Росії вказує хоч би факт, що в Совітській Росії начисляється ся під теперішню пору 595 електричних стай, підчас коли в 1906 р. Росія числила всего 240 електричних стай.

Велике число цих стай є положене в хліборобських округах.

Число осіб відданих студіям подвоїло ся.

МОСКВА, 10. січня ("Роста", Відень). — "Красная Газета" пише: На великий поступ культури в Росії вказує факт, що число осіб, які віддаються ся студіям, в протязі останніх 10 років подвоїло ся. Коли в 1911 р. студіювало 6½% з цілого населення, то в 1920 р. піднесло ся число студіюючих на 13½%.

Журналістичний Інститут.

МОСКВА, 11. січня ("Роста", Відень). — Як доносить "Красная Газета", в Петрограді зістав отаорений з кінем грудня в злучі з "Ростою" Журналістичний Інститут.

План науки буде обіймати слідуючі предмети: Політична історія Європи в трох останніх століттях, література, штука, соціально-політична еволюція в останнім столітті, політична економія, статистика, історія соціалізму, марксизму, торговельна географія і т. п.

Крім теоретичних курсів будуть відбувати ся також практичні курси про технічне видаване часописи і адміністрацію.

Великий мітинг безробітних в Ридзі.

РИГА, 12. січня. — Сьогодні відбув ся за ініціативою рижського комітету с-д партії величезний мітинг безробітних, на який зїзбраво ся повше тисячі людей.

Мітинг розпочав ся рядом підбурюючих промов, яко опозиційного, у відношенні до правління, характеру. По думці бесідників, всі безробітні повинні вступити до професійних союзів, котрі можуть кожній хвилі проголосити загальний страйк і примусити сям страйком виповнити всі домагани безробітних. Були заклички до робітників: "позбудьте буржуїз огню, води і світла", щоби буржуї заговорили з робітниками іншою мовою.

З яко комуністичною промовою вступив потім большевик Бауман, діставший ся на мітинг під видом безробітного. Палка промова Баумана, сильно наелектризувавши безробітних, закінчилась заклямом до вступлення до Ш. Інтернаціоналу і проголошення оружної диктатури пролетаріяту.

При кінці мітингу були прийняті всі резолюції, предложені соц-демокр. Крім того, соціал-демократи предложили свої услуги, внести інтерпелляцію про безробітних в Уставовий Збор, і предложили допомагати ся видачі кождому безробітному по 9 фунтів хліба та тиждень на рахунок правління.

Новий університет.

З нагоди третих роковин жовтневої революції, в Орі відкрито новий державний університет, який складається з робітничого, фізико-математичного і історико-філологічного факультетів.

ДОВБУШ В ВІННІПЕГУ!

В СУБОТУ, 19. ЛЮТОГО

ДРАМАТИЧНО-СІМВАЦЬКИЙ КРУЖ. УКР. РОБ. ДОМУ

— відіграє —

сладну романтичну драму з життя карпатських Гуцулів в 5-ох діях і 7-ох відсценах зі співами і танцями М. Старицького п. н.

"ЮРКО ДОВБУШ"

Річ діється в Карпатських горах.

Згадана штука адраматызована після німецького роману К. Франдоза, п. н. "Боротьба за право", де малює ся боротьбу пригноблених Гуцулів за свої права з австрійським урядом, а властиво бюрократією, що завжди обстоювала великих своїх землевласників.

В виставі бере участь около 50 осіб.

ПОЧАТОК ТОЧНО 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Ціни місць: 75, 50 і 35 центів.

На слідуючий раз сензаційна продукція з часів російської революції Г. Хоткевича "Л И Х О Л И Т Е".

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year: \$4.00 Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство “Українських Робітничих Вістей”

Передплата на рік \$4.00 Рукотисий не звертається.

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

І ‘ЗУБИ БОЛЯТЬ’ І ‘СПАТИ ХОЧЕТЬ СЯ’

Недавно тому доносила преса, що в Парижі з’їхалися на нараду російські “революціонери” від керенщини та мілюковського лібералізму, на яких то нарадах вони обговорювали спільну акцію проти большевизму, а головно мали просити антанту сплатити Росію від большевизму.

Виходячи в Парижі газета Бурцева “Общее Дело” подає звіт з тих нарад членів російських “установчих зборів”, або як вони себе величають, сих “лучших представителей и избраников русского народа”.

Переглядаючи звіт з нарад сих “установчих зборів”, напам’ятаємося на відомі імена політичних “діячів” з часів царсько-самодержавного “парламентаризму”, сих красномовців державної Думи, що во время оно своїми громовими і бомбастичними промовами з думської трибуни про те, чи студенти Юрьєвського університету мають прати свої калісони в університеті чи носити їх до праць в місто, потрясли стіни Таврійської палати.

Між сими “діячами”, що засідали нині в Парижі стрічаємо такі імена світових кадєтської партії, як Мілюков, Вінавер, Коновалов і найрадикальніший з радикалів ліберал Ф. І. Родічев, той сам Родічев, що а приводу заведення Століпіним полевих судів і шибениць назвав їх в Думі столипінськими “галстуками” (краватками), а пізніше все перепрохував розгніваного прем’єра Століпіна.

Се все представники російської “золотої інтелігенції”, яка мряла завше про велику “єдиную і неделимую” з проливами, Константинополем і Галичиною — Росію.

Друга частина сих російських “установчих зборів” в Парижі складалася з представників “селянської партії”, з славних нападків народолюбів, а нині називаючих себе відповідно до обставин: трудівниками або соціал-революціонерами. Іх на парижських нарадах представляли: Керенський, Авксентєв, Брушвіт і Чернов. — Так, так, навіть сам м’якотілий Чернов. Колись вони були дуже “бойовий народ”, а тепер з “революціонерів з бомбою” перемінлилися в дуже навіть спокійних і уступчивих “демокретів”, хоч Бурцев ще трохі їх “по батьківському” свариць за партійність.

Після мартові революції в Росії в 1917 р. були се все міністри, іх носили на руках, найвищі раги генерали записували до їх партій, а загнані альянська преса величала їх сучасними Наполеонами, російськими Ллойд Джорджами і т. д. Нині все, що їм осталося після жовтвєвої революції, се назва: “члени російських установчих зборів”, в котрих вони засідали раптом півтора днів.

Зібравшись тепер в Парижі, як доносили газети, вони намагалися, щоби антанта визнала їх як дійсне російське правительтво. Але буржуазні газети завше если не збрешуть, то в кожнім разі в десертє перещарать. Так було і тут. Сі “установчі збори” в Парижі були так “скромні”, як се видно зі звіту засідань в буржевським “Общим Делом”, що вони зовсім не претендували на назву правительства Росії. Предсідатель їх нарад Авксентєв заявив:

“Ми не претендуємо на владу Росії”.

Якого-ж чорта, в такім разі, збирались? — сердить ся на них старий Бурцев.

І даремно старається він іх переконати, що тепер якраз “Об’єднанє всего антибольшевизмского фронта” потрібне не тільки для боротьби з большевиками, але і для будучої творчої праці в Росії після упадку большевизму.

“Ми знаємо не тільки те, — каже їм далше Бурцев, — що большевики упадуть, але що вони упадуть скоро. Коли ми опинимось в Петрограді в Москві, перед нами буде тоді величезна творча праця”. (“Общее Дело” з 23. сінчя.)

Але соціал-революціонери не слухають свого старого однопартійника і кажуть йому, що їх програма одна і та сама, а власне: ми проти большевизму, ми проти буржуазії, ми проти бюрократії, ми проти інтервенції, ми за злукою з кадєтами, ми за поваленєм большевизму.

І Бурцев в розпачі. Він бачує, що ні з Керенського, ні з Чернова аючий вже не буде; кричить:

“Нам потрібне об’єднанє і не нова горожанська війна. Если сего не розуміє Керенський, то се повинен зрозуміти хоч би Мілюков, котрий сидить тепер поруч з ним”. (Там-же.)

— Лиши їх в спокою, — каже до Бурцева письменник А. Купрін. — Вони зібрани ся не тому, щоби сплатити Росію, але щоби пожалілись антанті, а особливо Франції, що їх “зуби болять”. Ми всі опинившись поза границєю Росії стогнемо і жаліємось, що нас “зуби болять”. І так вже своїми зубами всім надокучили, що не тільки англійський “сер”, чи французький “монсєр”, але навіть — о, хтоб повірив! — наш брат Славянин, “представник чехословацького міністерства заграничних справ в Константинополі” вивисив на дверях свого консульства таку вивіску: “Вступ Росіянам строго заборонений!” (“Общее Дело” з 22. сінчя.)

— Бачиш, як надокучили ми всім своїми зубами та своїм скавулієм! — каже Купрін.

— А тут ще до того Европа “спати хоче”, — додає від себе І. Демидов в тім самім часі “Общого Делом”.

Ах, яка вона, та Західна Европа, невідчужа! П тільки “спати хочеть ся”, і в імя того непоборимого, чисто фізичного хотіння вона готова нині задумити Росію руками большевизму. Лише тому, що вона “спати” і не дає Європі спати.

Егоїстична, короткозора і невідчужа Европа! П лише аби спати! Вона не хоче бачити того, що если Росія в Парижі в особах Купріна, Демидова, Бурцева, Керенського, Мілюкова хоче “помогти” Росії в Москві, то “не в імя Росії, а в імя Заходу”.

(Слова Демидова там-же.)

— Росія в очах Заходу перестала бути Европою, — філософує далше Демидов. — З європейської держави вона перейшла в урівень азійських орд, вона тільки перешкадає, галасує, а тут... так спати хочеть ся.

— Нехай буде так! — додававє він в заключеню.

— Так бути далше не може, бунтується Купрін. Европа думає, що се тільки нас, Росіян, болять зуби, але в дійсності зуби болять і Европу. Если її не болять еще нині, то будуть бо-

літи завтра. Ся північна большевицька зараза найбільше загрожє Европі — і тому:

“Треба негайно, нині, сейчас-же знищити головне жєрєло, погасити страшне огнище північної хороби найбільш рішучим чином, не числячись з жертвами”.

Розгорячившись, Купрін вже не боїть ся, що Европа хоче спати і каже, що про той біля зубів треба “навіть не говорити, а кричати на плащах і перехрєстях”.

Широка і щира душа російського інтелігентно-письменника і журналіста. Його “вітчизна” горить червоною полумінєю, самого його “болять зуби”, антанта хоче спати, “не зам’ячючи”, і в той час на сцену з’являється ся з широкою душею російський письменник і “революціонер” і, забувши про свій власний біля зубів, старається ся всіми силами сплатити “сплячу” Европу від червоного огню.

А що вона йому за се у відплату?

Виставляє над дверима вивіску, що “вступ Росіянам строго заборонений”!

Людина з черствою і вузькою душею прочитавши таке, ска- зала-б:

Пропали ти пропадом! Ті ім роби добре, а вони тобі — вступ строго заборонений!

Але душа російського інтелігентно самовідрачена. Прочитавши, що йому вступ заборонений, Демидов каже:

“Помогти Росії треба не в імя Росії, але в імя Заходу”.

Опинившись перед самою вивіскою, Купрін повернув “на площі і перехрєстях” і возопія:

“Питанє тут їде не про поміч Росії, а про взаємну самопоміч держав цілого світа”.

Прочитавши сю вивіску мілюковії і керенківії, порадились на своїх “установчих зборах” в Парижі, пожаліли короткозору антанту, навіть не розсердились на неї, а лише пожаліли і вивели декларацию, яка кінчиться ся такими словами:

“Зрозумійте нас тепер, коли большевизм аспіє внести в соціалістичне жите Заходу всею яку небудь тисячну долю того розкладу, який він є в Росії, иначе зрозуміє приїде до нас за пізно: запізно не тільки для нас, але і для вас”.

Так опинившись поза границями Росії “славна” російська інтелігенція з “самопожертвою” “спасає” антанту від большевизму. Просить, кричить, жалує, будить, а та підведєть ся, подивить ся, запитає, чи мають вони за собою силу, чи мають іще щось, сирінь, а отримавши негативну відповідь, лягає знову спати на превеликий сум “великодушних” Купрін, Демидов, Керенських і спілки, а щоби ті більше не докучали, прибавив над дверима вивіску:

“Росіянам вступ строго заборонений”

Волинець.

ЗАВАЛ ВІДБУДІВНИКІВ.

(Докінченє.)

Геть подали ся.

Ледви було проголошено висхід голосовання, ледви Фросар сказав останні слова про зєднану дисципліну в новій партії, нині французької секції Комуністичного Інтернаціоналу, аж Лонге, Блюм, Рендель, та вся компанія безкошторових, хитких, жовтих і чорних нбн соціалістів геть подались собі з салі засідань конгрєсу і давай собі розпочинати свій власний. Тим-то всім робітникам і треба пам’ятати, і крепко в чолі держати, що механічна єдність без єдності ідеїної є ніщо. Коли-б відбудівники лишилися в Ф. С. П. і на будуче, то вони на кождому кроці сидулялись би чинити простудки супроти революційної тактики, сити в голову робітників свої каламутні думки, та саботажувати справу революції в Франції.

Секція Комуністичного Інтернаціоналу здобула в Франції три четвєртї мандатів, а Лонге та Блюмом залишила тільки одну четвєрт, тай те, що вона їм зєставила, через два місяці пересує під червоний прапор комунізму і своїх лукавих брєхливих лідєрів добре оцинить, піславши їх до панських задвірків робити там що хотять.

А коли приїде революція до всіх будє зметено до одної козубеньки разом з паразитами і викинено на смітник людської історії.

Щоб докладно збагнути думки тих відбудівників, треба бу- дє нам розглянути бодай промову Лонге та оцинити її належно по її заслугам. Він каже, що Комуністичний Інтернаціо- нал — то Російський Інтернаціо- нал, бо до него не входять всі найбільші робітничі партії. Ну чи се не вигадка потоплого панка, котрий такі нісенітни- ці версе на тому-ж таки кон- грєсі, котрий поставив 150. 000 членів Ф. С. П. під пра- пор комунізму? Чи може він вже й Кашена уважає за Мо- скаля? Лонге далі запонадлив доводити, що найбільша партія в світі, Англійська Ро- бітничя Партія не входить до Москви і що то-ж є та партія, що вратувала Москву від ар- мії Чорчїла. А хіба українське робітництво не відчуло на своїй шкурі кулі та арматні стрі- ли, що їх напирала Англія на У- країну саме тоді, коли Лонге- вї друзі, Гендерсон, Апелтоні стояли на чолі робітничого ру- ху в Англії? Таж англійські лі- берали зробили більше за

Кляйнів. Таж коли що зробле- но, то під натиском комуністів, що закладали по Англії коміте- ти оборони Росії, та своєю від- даною організацією розбухали широку лаву пролетаріату і по- тяти за собою розгалузу Гендерсона та папифіста Макдо- налда. Москваї, каже він, єдина ся з Єнвер Папашо та розду- мухують націоналізм на Сході. Ото-ж воно і є, що Лонге потайки тужить за грядущим загином гнобителів імперіялі- стів, що ситіють на тілі темно- шкірих, та лєкаєть ся розвору- шити “патріотизм” англійського робітника, який, мовляв, поди- вляється ся дуже потурним оком на злочин своїх хазив в Індї. Нєзвісно, коли-ж то треба той патріотизм викорінювати, чи як тоді як буде повинищувано геть всіх Індусів, чи коли Індуси наженуть з Індї по поталині всіх Англіїчів з Гендерсо- ном в купі? Лонге боронить принципі соціалізму, як Маркс його напунтв, і докорє Ленї- нови політикою націоналізму на Сході. І чи справді Лонге уміє читати Маркса? Гроби по- валенї, душі людські, язикі лу- каві — всі ті Лонге, Блюми і Рє- ндєлі!

Ласкаве телятко.

Лонге зі своєю партією хот- бив би і зі всіми зберети до- бросусідські стосунки, мов те- лєтє, що двоє маток сеє. “Ми хочемо задержати наш зв’язки зі всіми революціонерами, як тими, що в Москві, так і тими, що іх там немає”. Ото-ж воно і є, що з тими і тими. Там в Москві в бурї революції сходи- ть нова зоря людськости, а тут, у Франції її ще треба до- бороти ся, — тяжкобо праємо, пропагандою, ї треба здобути збройною боротьбою. І до сего французьке робітництво протєстє і всіх, хто не хоче з ним їти геть усуває, і тому саме Лонге так закортіло і славу ре- волюціонера, що їде в парі з Москвою набути, і революційні завдання у Франції якось мані- вєрами обмінити, і своїх впливів і свого керовництва в масах не розгубити.

Але те се відчочо, бо комуні- стичні добре знають натуру ор- портуїстїв, і всією їхню бо- лєзньку намацують і тиснуть на неї суровою работом. Показав- шим 21 жочок умовий, комуні- стичні зразу поставили питанє ру- ху і зразу пригдутили всіякі у- хильні балачки відбудівників і відділити здоровє від недуж-

ного. Та верхом Лонгівського міщанського тугодумства був його вислів, в котрім він, ста- ючи в позу ображеної пики, гордо промовив: “Партія, що за часів Бабефа має за собою славу традицію і низку муче- ників, не має потреби їти до Москви на налігачу і з голо- вою посліпанною попелом. Во- на може і вона повинна їти туди з піднесеною головою, сві- домости сили, з гордощами сво- го минулого, з необмеженою во- лєю”. Мабуть отє останнє сло- во найбільше смачє опортунї- стам: вільно, роби собі, що хоч, — чи то революцію чи контр- революцію! А що про гордощі і традиції, то були хіба гордо- щі зрадинства, а традиції дав- нєї правди, та всі геть давнєню повтїкали з Парижа, полинивши по собі чимало мертвяків. Врешті Лонгичи намагались прилучитись до III. Інтернаціо- налу, тільки з засторогою.

Від комуністів Вєйлан Кутє- ре разом з Данієлем Рєно за- пропонували свою резолюцію, яка в точках 16, 20 та 21 усаї- вий вступу до III. Інтернаціо- налу робила таку уступку, що ре- формістів і центристів за їхню поведінку до конгрєсу не буде нагнано, але як що буде вчи- нено супроти III. Інтернаціо- налу, або порушено яку умову після конгрєсу, то винуватою буде зразу викинєно з партії.

Лонге з двома матками не по- велось. Довелось вибирати од- ну, і схватились під її захисток.

Бабуня пролетарської революції.

Та славетний Турський кон- грєс мав свою пригоди, що ви- кажили ентузіазм серед членів, туди наспіла телеграма Виконавчого Комітєту Ком. Ін- тегрєту написана на паперї, а в фізичному образі, в живому тїлі старої бабусї світової революції, Німкїні Кляри Цєткїні.

Пї поява викликала надзвичай- не вражєніє, яке так гарно зма- лювано в газеті “L’Ouvreur”, що ми тут його частково пере- кажемо:

“Колї Кляра Цєткїні, посол німецького парламенту, член Виконавчого Комітєту — III. Інтернаціоналу, несподівано з’я- вилась ся в салї конгрєсу, всі збо- рив правих до лівих схопились зі своїх місць і зі зворуше- нєм мотугнім голосом за- співали революційний гимн.

Всім було відомо, що правитель- ством відомовило її перену- жє, що вона з небезлекою для свого жита переступила кордо- нє Франції. Тажко всі знали, що за вітні її було перєсуду- вано за її протєсти проти на- їзду на Бєльгію, проти німець- ких жорстокостий. Але ся стара жєндчина, з покїрним вглядом, з рідким сїм волосєм, крєволим голосом, захавала в своїх яєно-біланих очах ра- зочку молодостї, повну налєко- го завєстия. Се сам больше- визм приршов в її особі”.

Оттак прибувши на конгрєс, Кляра Цєткїні своєю промовою збрєла велитєське вражєніє і своїм старєчим і молодим сло- вом закрїпила справу комунї- зму у Франції. Пї поява, поява оттак старої бабусї викликала перєполох в уряді, схвилю- вала французьку буржуазію, яка устами своїх послів збрєла запитанє в парламенті сро- му правительства.

Нині громадське жите у Франції стоїть на шляху ви- няєнїє класових становий кождо верстви і вимагає від партії різкого значєнтя своїх позицій.

Проти реакційної французької буржуазії, яка так залю- бки грає ролю ката революції в Европі, стоїть пролетарська клєса і шукєть ся по новому в нові лави. Найбіднійше сє- лєнство і наймити горнуть ся до робітничої верстви і вбира- ють в себе гасла соціалістичної революції та вступають громад- но до соціалістичної партії. А цілий пролетаріят готуєть ся до бою, на його чолі збирає місце Ф.С.П., яка вступає до III. Інтернаціоналу і своїм духом революційного гєт опортунї- стів з партії, а запєтку, неня- жєрну французьку буржуазію лякає до смертї.

Малий гурток національних соціалїстів з Альбертом Тома геть сезає, а за ним його шлєхом, розгубивши своє ро- бітництво, шкандибають теж

в небуте Лонге з Блюмом і всі відбудівники.

Народжуєть ся Комуністична Партія і готуєть ся до остан- ного бою з ворогами труда- щого люду. Gregory.

А ДІЛА НЕМА.

Всі агітатори, теоретики, а- двокати і провідники партій го- ворили робітничим масам, що цілєю їхньої боротьби є по- валєне капіталізму і скасованє панованя буржуазії. Тось нині, коли мотугі рамена росій- ських робітничих мас здавили ворога в своїм краю, коли про- тєгом трох лїт російський про- летар бєрєть ся, щоби закрїпи- ти свою здобуду, котра буде за- певнена тільки тоді, як червоні прапори будуть повівати з цар- ських замків і гєд приватних владствєлів в цілїм світі, то тоді наука провідників і агітаторів соціалїзму, сердєчне бажанє умучених по фабриках і ко- палньних покладнєх не пориває мас до боротьби, не викликує тої сподіваної історичної бурї, котра має змести з лиця землі кривду, біля та нєрівність.

Яка суперечність! Кожний дєнь дає нам сотки доказів, що сєрше західного пролетаріату тужить до героїств Сєвітської Росії. Поодинокї вибухи, практикованє совітських метод боротьби, популярність росій- ських провідників, вкінїи про- тибольшевицька зальїсть капіталістичних правительств гово- рять нам, що чаша переповне- на, що грїм мусить вдарити, що буржуазія, яка розсіла ся в пра- стьких гніздах, повинна згину- ти. Але се може стати ся тільки тоді, коли несвідомо воля мас перетворить ся в організо- вану, свідому своєї цілі акцію.

А покищо діла нема! Пролетаріят Европі і Америки не бєрєть ся! Він не гніваєть ся на своїх ворогів, не розвалєє в пориві ентузіазму огнища ви- лєзку і насильства. Протєста- ційні демонстрації, невиконанї постанови страйків та списанї погрози в резолюціях, не є тою сподіваною боротьбою. Се не є та боротьба, яку пролетарі- ят Европі може почати разом з масами Росії, котрі бредуть в крові, зголоднілі і змучені, котрі три роки стоїть непохитно в траншеях соціальної ре- волюції.

А причина тої трагічної су- перечности чутя і бажань з од- ного боку і акції з другого ле- жить в заєисимости європей- ських мас від буржуазної ідео- логії, з котрої вирости вчє- рашні робітничі провідники з їх методами організації і бо- ротьби, з їх бюрократизмом, компромїсами, затопленєм ре- волюційних виступів, з їх пар- лямєнтарно-соціалдемократич- нимї періодами руху, котрі костєніли довгі лїта в лє- рєжиті II. Інтернаціоналі.

Правда, ми розуміємо те велике напруженє мускулів і мїзків італійських робітників, коли вони нагло забирали фаб- брики від капіталїстів — сей кривавий овод праці. Ми є цілим сєрцем з енергїчним пролетаріатом Італії, але се не є ще та акція, на яку ждуть маси російського працюючого на- роду. Бачучи розміри бороть- би робітників Італії, розмах їх домагань, ентузіазм для Росії — твердимо, що коли би про- відники робітничого руху ви- несли тамошню боротьбу по- за рамки компромїсів, тоді за- пал-мас та їх посвєта перемїни- ли би ся в сильну акцію, котра ще сильнїйше вдаряла би в груди протибольшевицьких контрреволюціонерів.

Могучий страйк англійських вуглєкїлів, відважна акція авє- лїодорожних робітників, які поспїшали своїм братам вуглє- копам на поміч є великими у- дарями в основи англійського капіталізму, але чом сей величезний економічний рух не перетворюєть ся в політичну акцію, чому не приємує усу- щї буржуазію від властї, від контролю політичного апарату?

І тут приходимо до заключє- ня, що між боевою волею мас а способом її здійснєня розта- гуєть ся велика пропасть. Що- би запевнити здійснєне волї мас, треба раз на завєстїи по- вєхати розділ економічної бо- ротьби від політичних висту- пів. Робітничі організації, ко-

трі санкціонують такий розділ, треба перетворити на такі ор- ганізації, котрі розуміють, що економічна і політична сила буржуазії є одною цілостою, та що боротьба мусить продовжа- ти ся в інтернаціональних ра- мах разом з совітською репу- блікою, котра є першою про- лєтарською формацією дюд- ського суспільства і розвиток котрої є в тісній звязі з у спі- хами робітничих мас, в інших краях земської кулі.

І пролетаріят західної Евро- пі в декких місцях почи- нає розуміти права і обовязки міжнародної робітничої клєси та забирати в сій справі голос суверити волї своїх дотєперіш- них провідників, зрадинків і тхорів.

Однакє як довго цілий про- лєтаріят Европі не переїде до організованої боротьби з бур- жуазією, так довго він не ста- не в однім ряді з пролетаріатом Росії. Як довго він не зрї- ве зі старими методами II. Ін- тернаціоналу і не стане виразно під прапором III. Інтернаціо- налу, так не може бути мови про свідому і спільну боротьбу з масами Росії проти буржуазії.

Для свідомих робітників не- має місця поза табором проле- тарської держави.

Всі групи і партії, що стоїть поза III. Інтернаціоналом, є свідомо або несвідомо контррево- люційними, бо вони не приєму- ють до безпосереднього пова- лєня капіталізму в тім часі, коли в Росії від трох лїт істнує вже держава пролетаріату. По- ки нема такої акції, то робітнич західно лише робітника Росії самого в обіймах смертї, голо- ду і війни з цілим капіталістич- ним світом.

Суть міжнародної ситуації мисить ся ся в тім факті, що нині рішає вже про дальший переїб великої революції не Сєвітська Росія, але робітничі маси західної Европі, без о- гляду на те, що вони є на пів- виноваті за її нещастя, котрі терпять російський пролетарі- ят і за капіталістичні війни про- тив твердинь новобудуючого ся світа.

І Красний. (“В. Д.”)

ПОФФЕ ПРО ПЕРЕГОВОРИ В РИДЗІ.

Польська агенція “East Ex- press” переповїдає розмову, яку мав предсідник совітсь- когої делегації Поффе з кор- респондентом Лондонського “Daily Telegraph”. Поффе мав заявити, що вїсти про зриванє переговорів не є о- правдані. Натомість істнує можливість проволіканя перего- ворів з вини польської деле- гації. Вона приїхала до Ри- ги з готівим проектом миро- вого договору, отрацьованим тоді, коли загальна ситуація була цілком інша, як сяго- днї. Польські проекти не є на часі і не надають ся до приня- ття, мїмо сего їх розглядаєть ся в комісіях і відкомісіях. Коли совітська делегація відмов- лєня прийняти якого будь поль- ського проекту, то польська делегація звертаєть ся по ін- струкції до Варшави. Се про- воляєє переговори і не буде можливим підписати мира.

Росія хоче додержати зобови- зання прийняти в прєлімінєрах, хоч вони є дуже тяжкі. Росія готова є піти на певні еко- номїчєні, а навіть територійні уступки, але не має наміру да- вати більше, як в прєлімінє- рях. Справа золота не є ще порішена. Росія готова є да- ти Польщі найвише 20 мільо- нів рублів в золоті. Позатім Росія не має ніяких агресив- них планів і перєводить ча- стинну демобілізацію.

Польські комунїсти і вибори. “Робітнік”, з 8. сінчя, в статі “Комунїсти при роботі”, доносить, що польські комунї- сти порїшили на будуче брати участь у виборах. Проектуєть ся два способи участї комунї- стів у виборях — один під власною фірмою комунїстів, другий під фірмою профе- сійнальних союзів і коопєратив.

“Робітнік” твердить, що се дієть ся на приказ з Москви і що завданєм польських ко- муністів буде вдарити з цілою силою на польську соціалістич- ну партію.

